

LA ESCENA CATALANA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

PLASSA DEL PÍ, 5.



PREU: 15 céntims

ACTORS NOTABLES

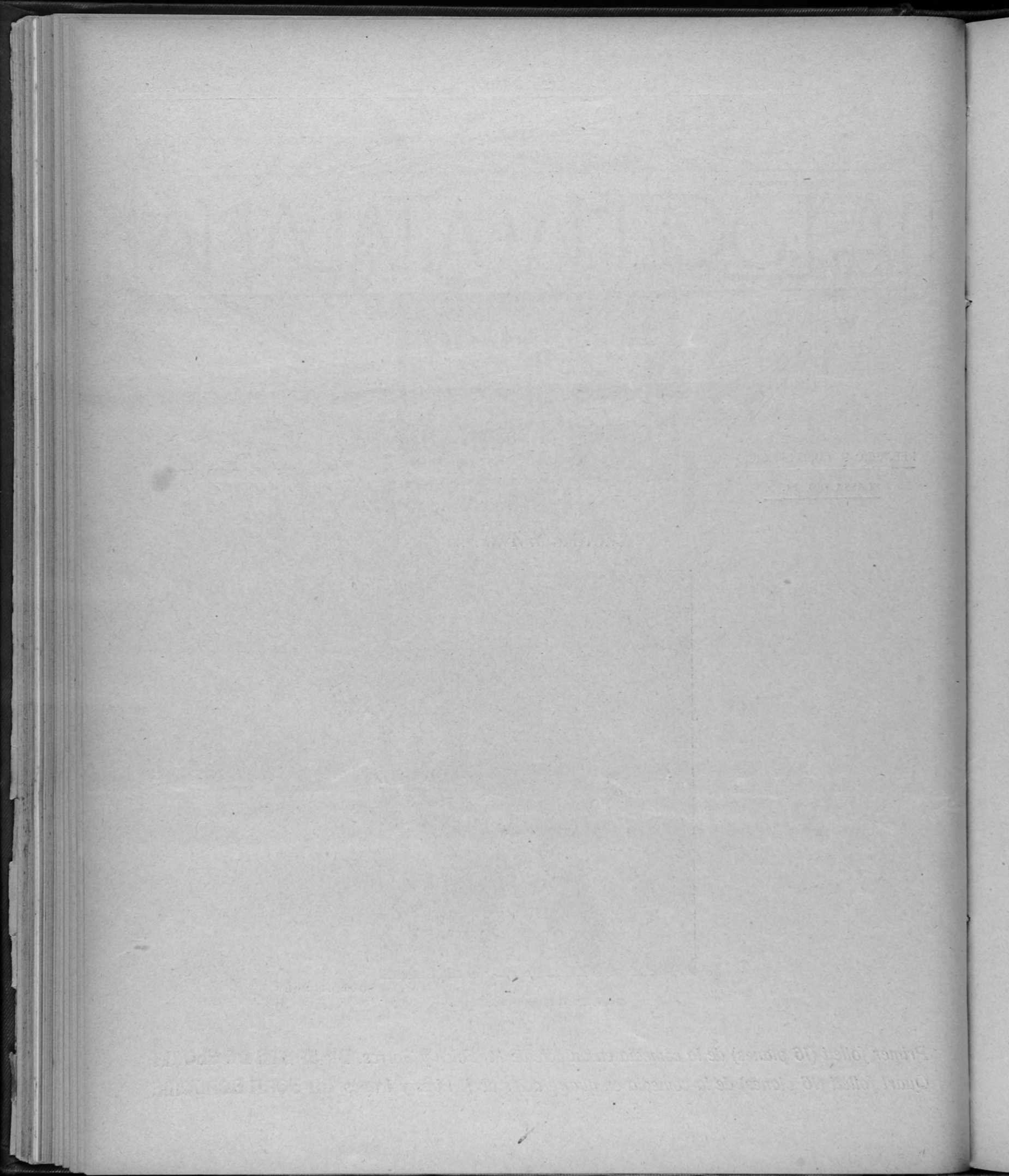


RAFAEL BARDEM

(Fotografia Mariné.)

Primer folletí (16 planes) de la comedia en un acte de M. Folch y Torres, DISSABTE DE GLORIA

Quart folletí (16 planes) de la comedia en quatre actes de J. Pous y Pagès, EN JOAN BONBOME



LA ESCENA CATALANA

REVISTA TEATRAL

SURT ELS DISSABTES

INFORMACIÓ — LITERATURA — NOVES

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PÍ, 5 — BARCELONA

Un article important



ACABA d'obrir-se, a Barcelona, un altre gran Cinema. Es una invasió. Es una inundació. Es, a cada cantonada, un abim obert, un perill vigilant y noves víctimes sacrificades a la moderníssima maquineteta de diversions que menassa la vida normal de pobles y ciutats. «Hostes vingueren que de casa 'ns tregueren»; aixís poden dirho els escenaris barcelonins coberts, la majoria d'ells, durant aquesta temporada, ab el típic llensol equivalent als clàssics papelets que surten als balcons quan els pisos «se alquilan.»

Per xò cal propagar, en alta veu y clara, les «ventatjes» del cinema y la seva «trascendencia» social y literaria. Doblement un periòdic com el nostre, defensor de les prerrogatives y interessos del Teatre.

Llegiu, doncs, l'article que segueix. Es prèrs del «Diario de Barcelona, gens sospitós d'exageració, ans massa prudent y moderat de mena. Llegiu y rumieu les veritats que s'hi canten y encara imagineu les que podien ajustarshi.

L'autor del article, el senyor Rucabado, sab de què se les heu. No improvisa. Un estudi minuciós, una llarga campanya que du feta en pro del bon sentit, son la millor garantia d'acert en les observacions y judicis que ab tanta eloqüencia exposa el moralista.

PAN Y CINEMATOGRAFO

El pueblo romano vivía de pan y de circo: *panem et circenses*. El pueblo español ha vivido largo tiempo de pan y de toros. Ahora nuestro pueblo catalán parece querer vivir solamente de pan y de cinematógrafo.

En cuanto al espíritu, no tenemos otra comida que la película. Sentimos hambre, sed, curiosidad y sensualidad de películas. Es un apetito delirante de vibraciones, una voluptuosidad inextinguible de estremecimientos, lo que precipita a todos nuestros contemporáneos, ricos y pobres, trabajadores y potentados, en el vórtice del cinematógrafo.

Toda nuestra vida gira ya á su derredor. Por él lo hemos abandonado todo: el hogar, la lectura, el paseo, el deporte, la iglesia, el teatro, la excursión: esto ya no nos satisface. Nos hemos olvidado hasta de nosotros mismos, que antiguamente sabíamos recrearnos interiormente por la meditación, la contemplación, la imaginación, cuando sabíamos llenar nuestra casa con el calor suave de la vida de familia. Solo puede templar la jadeante cupidez de los sentidos exacerbados el cinematógrafo, con el huracán deshecho de imágenes y palpitaciones, que nos sorbe y se nos lleva.

Hace más de cuatro años que no he puesto el pié en Barcelona en ningún cinematógrafo. La última vez que asistí tuve que retirarme al fondo del local y volverme de espaldas a la proyección para no ver escenas torturadoras que mis nervios no podían soportar. Era una película de tormentos, de una especie que entonces solo empezaba a salir. Un rumor angustioso, oscilante o entrecortado, según el ritmo de la sensación, denotaba la agitación del público, que iba, sin darse cuenta, ilustrando el espectáculo con una melopea que daba escalofríos. Desde entonces se ha multiplicado en extraordinarias proporciones el cinematógrafo, sembrando nuestras ciudades de sus barracas, sus imágenes y su literatura. Yo no necesito, en realidad, asistir de nuevo al espectáculo. La película me sale al paso, me rodea y me ahoga, hiere mi vista en todas partes. Sus anuncios y reclamos llenan las calles; todo el mundo las describe y comenta. Me bastan los carteles y el aspecto externo de los locales en que el público se apretuja, para mantener vivo en mí el fuego sagrado de la indignación.

Desde entonces, repito, ha aumentado su fuerza sugestiva. Yo no he alcanzado todavía á ver las grandes y kilométricas películas sensuales. En mis tiempos no pasábamos de la hemofilia, de las escenas de

crímenes. Me dicen ahora que la potencia emotiva de las escenas eróticas proyectadas cinematográficamente es mucho más violenta que cualquier lectura obscena, que cualquier otro espectáculo plástico. Lo creo muy bien: la sugestión del cinematógrafo es un fenómeno psíquico completamente nuevo: su prestigio nace de su extraña incertidumbre entre fotografía de sucesos reales y composición dramática, entre lo verosímil y lo verdadero, entre la gaceta y la ficción.

Diariamente las multitudes fascinadas se estrujan para entrar en el cinematógrafo, donde se les sirve el *pan nuestro de frisson*, indispensable a la vida actual, como un alimento vibrátil, el baño eléctrico, la morfina, el paraíso artificial que durante veinticuatro horas nutrirá sus cerebros decrepitos, sus sentidos incontinentes; y al día siguiente, disuelta ya por el interior del espíritu la infusión del frenesí, «¡mas! ¡mas!» gritarán ambrientas. Y nuevamente se precipitarán las multitudes en el antro tapizados por cartelones trágicos y chillones, a renovar la provisión de sacudidas y angustias.

Es el arte de la angustia, el cinematógrafo. Un arte nuevo. Para cultivarlo existen hombres consagrados a discurrir tenebrosos argumentos, a hilvanar escenas diabólicas, a imaginar situaciones complicadas y terribles, resortes de tortura inédita, sutiles e inesperados refinamientos de crueldad. Un hombre se cae de un puente en el preciso momento de pasar un tren por debajo; un fugitivo se agarra con los dedos, suspendido en el aire, en el alero de un tejado altísimo; un funámbulo en mitad del camino se encuentra con una serpiente enroscada en la maroma; un niño jugando con una arma la dispara contra sí mismo; un prisionero se suspende con las manos a las vigas del techo de un subterráneo que se va llenando de agua; una mujer-vampiro devora una víctima humana; otra mujer encerrada dentro de una casa que arde, se esfuerza en vano por romper la cerradura...; he aquí algunos asuntos de carteles de películas exhibidas en nuestras calles recientemente, recordados al azar entre otros cien por el orden. ¡Dios mío! ¡y qué abismo de perversión debe ser el alma de los inventores de estas cosas! que negrura la de los suscitadores de estas oleadas de torres que esparcen pesadillas por todo el mundo!

La sensibilidad de la raza amarilla es muy inferior, según dicen los antropólogos, a la de la raza blanca. Para compensarla, los castigos corporales revisten en los países orientales barbarie refinadísima: en China, por ejemplo, se hallan los más ingeniosos dilettanti de la tortura. Parece, pues, que el espíritu de los verdugos chinos va infiltrándose en la vieja Europa, y el «Jardín de los suplicios» de O. Mirbeau, debe ser la Biblia de los editores de películas. El pueblo germánico tiene también una sensibilidad menos delicada que el latino. Por esto necesita impresiones más fuertes y brutales. Las películas alemanas, que, según nos informan, son las de mayor y más franca y cínica sugestión, nuestro público las acepta y contempla cándidamente. Es de esperar que cuando en China se fabriquen películas y se manden a Europa, nuestro público badulaque e inconsciente las admitirá sin chistar.

¡Qué fortaleza, que *sprit-fortismo* el de nuestro público! Niños, muchachas, tímidas jovencitas, ado-

lescentes, buenos papás, mamás discretas, hombres maduros, damas juiciosas, saben contemplar impávidamente, con adhesión apasionada, todas aquellas crueldades y todas aquellas sensualidades. ¿Son realmente insensibles al horror y al rubor, o bien encuentran un deporte en el incesante horrorizarse y ruborizarse?

Guardemos la mojigatería para los capitanes de industria, *business men*, los habitantes de los skyscrapers neoyorquinos que horrorizados y ruborizados feminamente obligaron a los empresarios de cinematógrafos a renunciar a las películas sensacionales, y a aceptar la previa censura! (1.)

Nuestra mediocridad ibérica es más despreocupada. La sensación forma parte de nuestro peculio de vida espiritual. Vivimos tan a gusto con ella, que no nos es posible saber ya donde empieza lo honesto y acaba lo vicioso. Y así, se convierten nuestras fiestas de beneficencia en exhibiciones de music-hall; y así, es nuestra sociedad directora, la que fomenta y estimula con recursos y presencia el arte cinematográfico.

Dícese que la baratura del cinematógrafo es lo que explica su prodigioso incremento. Por pocos céntimos divierte el buen papá a su familia, mientras que el teatro y otras diversiones costabanle un puñado de pesetas. ¿Quién osaría culparle de esta legítima economicidad?

¡Ah! ¡y a qué bajo nivel hemos llegado cuando para divertirnos necesitamos de un pasatiempo de suministro! Una máquina de diversiones: ésta es la definición del cinematógrafo. El hombre deposita un modesto óbolo, el mecanismo funciona, el hombre se divierte y divierte a los suyos. A mayor baratura, mayor cantidad de diversiones posibles.

Nuestra gente se divierte con máquina. Para ella el cielo es nube densa, fea la tierra, frío el hogar, mudos los libros, vacía el alma, estéril la imaginación, opaca la luz del día; no sabe estar ni un instante sola consigo misma. Se levanta del trabajo y corre al cinematógrafo: se solaza con torturas, se divierte con crímenes y sensualidades; se expansiona con la angustia y el tormento.

Es el momento—dicen,—es la época. Es preciso acostumbrarnos a ello. No hay más remedio. ¿Qué le vamos a hacer? Otros tiempos vendrán y inventos seducirán al pueblo, a su vez.

Es cierto, otros tiempos vendrán. Harto de sangre, pasará también el cinematógrafo. Pasará, dejando, después de diez, veinte años de sensaciones morbosas, reblandecidos los cerebros, agotados y envejecidos los sistemas nerviosos, exhaustos los sentidos, secas las almas como por un simoun de angustia.

Para cuando otros tiempos vengan, sean éstos de redención, sean de mayor decadencia, bienaventurados los que durante la orgía habrán velado por el Espíritu.

R. RUCABADO.»

(1.) Revista *Reloprous Education*, de Chicago. Octubre de 1911.



NOVEIATS

Després de la representació del poemeta *Los dos pierrots*—agradoses figures, discreteig escènic de E. Ros-tand,—el notable primer actor Emili Thuiller, escullint la producció del seu benefici, va oferirnos la comedia en tres actes de Mr. Andrée Rivoire y Mr. Lucien Bernard, traducció castellana de D. Antonio Palome-ro, *El amigo Teddy*.

Aquesta obra, terme mitg entre'l sainet y l'alta co-media, es plena, doncs, de matissos y ben trobades escenes de contrast. La presentació del protagonista, que prén la meitat del primer acte, constitueix, per si sola, una deliciosa farsa. El temperament, la origina-litat d'l personatge, se mostren y ressalten aquí de sobtada manera y divertida. La senyora Guerrero y el senyor Thuiller jugaren aquesta escena inimitable-ment, predisposant el públic a seguir les peripecies de aquells amors nascuts tant impensadament y en lloc y ocasió, en apariencia, gens propicis.

El segon acte de l'obra decau un punt, acàs degut al relleu que pendria, confiat a un actor més distingit, el personatge «Didier-Morel.» El senyor que va inter-pretarlo, ab bona voluntat que no volem discutirli, feu trontollar, per manca d'aplom y quadratura escè-nica, algunes situacions interessantíssimes.

Meitat de l'èxit de una comedia's deu, sens dubte, al bon repartiment que se li assigna. Un repartiment ade-quat, pot fer passable l'obra més dolenta. Una mala distribució de personatges, en cambi, perjudica les es-cenes més admirables. No hem callat—niensem cal-lar,—quan les nostres companyies equivoquen els re-partiments... siens permès, doncs, senyalar aquestes deficiències a la empresa Guerrero-Mendoza. Y més quant el senyor Díaz de Mendoza podia trobar, en la figura «Didier-Morel,» pasta suficient per una de les seves creacions inoblidables.

El tercer acte de *El amigo Teddy* torna a pendre amenitat y consistencia, malgrat les claudicacions apuntades. La senyora Cancio y el senyor Martínez Tovar, sense fer prodigis, compleixen.

Magnífica de expressió, en tota l'obra, la senyora Guerrero. Justíssim, sobri, expressiu, dominador de la escena, el senyor Thuiller. Aquest actor sembla ten-dir, de un quant temps ensà, a representar comedies. Cal fer constar que les seves condicions s'adapten, esplèndidament, a les noves preferencies. Si no bas-tés *El amigo Teddy* per demostrarho, recordariem la colossal interpretació que feu l'any passat de aquell pintor tranquil de la comedia *La Chocolaterita*, també de importació francesa.

La senyora Guerrero va escullir, pel seu benefici, *Locura de amor*.

Se prepara, segons notícies, la estrena a Barcelona de la nova producció de l'Eduart Marquina *Por los pecados del Rey*.

LA ESCENA CATALANA

CASSINO FOMENT ANDREUENC

Baix la direcció den Miquel Sirvent, uns quants ac-tors del teatre Principal, en agrupament, feren passar una vetlla molt agradosa.

Posaren en escena les obres *L'amic Cirera*, de Es-calder, *Tot cor*, arranjament de Aules y *De l'ou al sou*, Feliu y Codina.

En totes hi prengueren part, distingintshi, els senyors Sirvent, Vives y Pubill. Les dugues dones que hi cooperaren ho feren malíssimament.



La cambra de la núvia

Bella cambra assoleiada,
santuari de promeses
que seràs niu de desitjos
y d'hermoses realitats;
que seràs estotx de besos
ressonants y sorollosos
y sabràs tots els misteris
de les voluptuositats.

Cambra augusta, tota blanca,
arca santa vista en somnis
que somrius, amorosida,
a través d'un ragig de sol;
llit inmòvil qu'ets un símbol,
ets l'altar dintre del temple
que fretures de l'imatge
qu'envers tu ha emprès el vol.

A la cambra assoleiada,
les amigues de la núvia,
rialles y curioses,
han entrat, ab emoció,
prò han deixat ben prompte el riure
y han callat ab els ulls àvids
com tement, dintre del temple,
una gran profanació.

S'han mirat unes ab altres,
han mirat la cambra tota,
—avidesa de follies
de quelcom profà y diví,—
y el silenci que s'imposa
y el misteri qu'en tot plana
y del llit la blanca alba
les ha fetes enrogí.

Y han esquinsat el misteri.
somrient, ilusionades,
han sentit vibrar la vida,
han llegit un més enllà;
y han deixat la cambra augusta
ab lleuger tremolor d'ales,
ab visions amorosides
y ab el somni d'un demà.

EMILI SALETA Y LLORENS.

Companyia Casals-Cazorla

Passejant el Teatre Català per les illes Balears

Ja fa prop de nou mesos que venim donant compte de la brillant campanya que fa aquesta notable companyia important el Teatre Català als recons més inoneguts y per les grans poblacions de Mallorca, Menorca y Ibiza.

Actualment aquesta companyia treballa al gran teatre «Balear» de Palma ahont ha representat ab gran èxit *El ferrer de tall*, de Pitarra; *Terra baixa*, de Guimerà; *Bona gent y Mistic*, de Rusiñol; *Foc nou*, de Iglesias; *Mal pare*, de Roca y Roca; *Don Gonzalo*, de Llanas; *Gent d'ara*, de Coca, etc. etc.

En totes les obres la Cazorla y en Casals s'han guanyat forts aplaudiments, especialment en *Foc nou*, que obtingué un èxit colossal.

Tenim a la vista un diari de Palma, que diu aixís:

«Ignacio Iglesias, ha conseguido llegar a uno de los mas envidiados puestos entre los dramaturgos catalanes contemporaneos. Por esto es muy discutido. Por esto vale. Nunca hemos visto discutir los méritos de una vulgar mediocridad.

En *FocNou*, como en la mayoría de sus obras, no busca Ignacio Iglesias efectismos ni latiguillos que hagan aplaudir a las galerías. Busca en la vida y cuando ha encontrado un hecho digno de ser estudiado y que se amolde a la exquisitez de su temperamento lo desarrolla naturalmente, *vitalmente, humanamente*, como si el alma del delicado observador hubiera asistido a la génesis, al desarrollo, a la desaparición del caso estudiado.

Así *FocNou*, la obra que estrenó anoche la disciplinada compañía del señor Casals, nos hace sentir el escalofrío de lo humano, de la misma vida con todos sus dolores y amarguras.

Y hay un momento humanamente bello, cuando los hijos se deciden a redimir por medio del trabajo, y van hacia la ciudad despidiéndose de la madre buena y fuerte, que por encima de sus sentimientos ha sabido imponer la moral de una sana doctrina.

Lo bellísimo de la obra y lo perfecto de los conjuntos hicieron que el triunfo fuera completo. La cortina se alzó muchas veces en honor de estos buenos artistas.

Descollaron las señoritas Cazorla y Casals y la señora Villalba y el señor Casals.»

El treball realitzat pel benemèrit Enric Casals, executant continuament obres dels nostres dramaturgs, no traduccions, (fixintshi bé) sinó originals, es ben lloable, y mereix que els respectius autors ho tinguin en compte, facilitant tots els medis perque tant brillant campanya pugui perllongarse com aixís es el desitg y propòsit del celebrat actor l'Enric Casals, a qui LA ESCENA CATALANA felicita y anima pera seguir son camí emprès tant digne de mtació com ho son totes les bones obres.

b'obra de les biblioteques populars

EN hores de defalliment com les actuals, quan sembla que tot trontolla y bamboleja, es de un alt reconfort la tasca d'aquets homes que posen els fonaments de una obra tant fecunda en trascendencia com aquesta de les Biblioteques populars.

Posar llibres en mans del poble es feina tant sagrada com tirar punyats de sement a les regues que l'arada ha obert en terra verge. La bona terra dóna cent per u; però qui ho sab què'n pot sortir, de un bon llibre?

De un gra de blat no'n neix sinó una planta, y aquesta cria no més unes quantes espigues, y a cada espiga s'hi arregleren tant sols un nombre determinat de grans, que, per molts que siguin, no poden mai passar d'esser cosa limitada.

En cambi'ls fruits que pot donar un bon llibre no tenen fi ni compte. Un bon llibre es com una font de regalades aigües, que rès pot enterbolir ni rès aixuga. Passen els anys, passen els homes, passen llurs passions y lluites, y la font segueix sempre rajant inestroncable. Tothom qui'n senti desitg o necessitat pot refrescar el seny y el cor, en el doll de la seva aigua generosa.

Y compte el bé que ha de venirne, quan aquesta aigua no està emmurallada en el clos de una propietat particular, sinó que raja en lloc obert a tots els vents, oferint el seu refrigeri a tothom qui tingui l'ànima sedenta de bellesa o de bones ensenyaces! Penseu, de un cap de l'any a altre, quants y quants homes poden llegir-lo, un llibre, en aquestes condicions! Penseu quants y quants poden trobarhi la llum de llur enteniment, l'alegria de llur cor, la fermesa de llur voluntat! Y ara penseu que no es un sol llibre, que's posa en mans de la gent nostra, sinó dotzenes y dotzenes, tot un tresor de les coses més granades que ha produït l'esperit humà a través dels segles!

Oh Catalunya, dolça patria meua! beneeixla, l'obra d'aquets homes que posen en mans dels teus fills els més saborosos fruits del seny, del saber y de la bellesa! Tantdebò que la llur polpa, font de vida, retrempi aquesta ànima teva, avui tant flotant y vagorosa; aquesta ànima teva que tots els vents s'enduen d'aci d'allà com una fulla, posant en el cor de qui t'estima l'angunia de pensar que pots caure en un abim d'hont mai més t'aixequis!

J. PONS Y PAGÉS.

• SOCIETATS RECREATIVES •

ADELA PERELLÓ



Avui adornem les columnes d'aquesta secció ab els retrats de dues dames joves, actrius ben apreciades dintre els elements que constitueixen els quadros dramàtics de Reunions particulars.

Son aquestes les germanes Adela y Carme Perelló, simpàtiques y estudioses que, de seguir el camí que tenen emprés, poden figurar en lloc preferent com a artistes dramàtiques consagrades al Teatre Català.

Una y altra s'han conquerit forses aplaudiments actuant en nostres Societats y teatres de fora, representant bon número de comedies catalanes.

Son les Perelló, filles del difunt actor y autor en Joan Perelló y Ortega, qui en sa joventut havia format part de la primitiva companyia de Romea, escrivint més tart obres teatrals, y fundà y dirigí per espai de deu anys la primera revista ab folletí teatral que es titulava *Lo Teatre Català* y que deixà de publicarse per'llà l'any 1900.



CARME PERELLÓ

Centre C. Sant Antoni de Pádua (Gracia)

Diumenge passat se representà en primer lloc, per la secció de nois, el dramet en un acte de Rius y Vidal *Aucellets fora del niu*, que anà bastant ajustat, y la comedia en 3 actes de Ciurana *Fe, Patria y amor* distingintse en llurs papers en Fontbernat, Torras y Gomis.

Centre Nacionalista Republicà (Gracia)

El quadret escènic d'aquesta entitat posà en escena el dia 23 les comedies en un y dos actes respectivament, *Tal hi va que no s'ho creu* y *A la lluna de Valencia*, obtinguent un bon desempenyo.

Centre A. Catalá (Sant Gervasi)

La traducció *Papà Ministre*, fou l'obra que se posà en escena el passat diumenge ab una interpretació quelcom insegura per part de les primeres parts.

Café Asturias (Corts 513)

Baix la direcció den Ramón Claveras tingueren lloc durant els dies 20, 22 y 23 les representacions de les obres *L'Enredaire*, *El lliri d'aigua* y *Don Gonzalo o l'orgull del gec*. Se portaren notablement en llurs papers la senyoreta Pallarès la senyora Cardalda y els senyors Claveras, Illa y Torné.

Centre Moral Instructiu (Gracia)

Les obres qu'ompliren el programa dels dies 22 y 23 del corrent foren les comedies *El bon policia* y *La casa tranquila*.

En l'execució ratllaren a gran alsaria els senyors Guardiola, Massip, Aldrufeu y Papaceit.

L'Artesà (Gracia)

Diumenge, dia 23, se representà el drama en tres actes, de Pitarra *El Contramestre*, baix la direcció del senyor Puig, haventse distingit en llur treball la senyoreta Amat y senyor Abril.

Iris (Gracia)

La companyia Corberó-Castells, dissabte passat, dia 22, se despedí d'aquest local ab la comedia en un acte *Blanc y negre* y el monòlec *D'estudi*.

Cerveceria Familiar (Las Corts)

El dissabte, dia 22, se posà en escena la opereta en un acte y dos quadros música de Nicanor Pérez y lletra de Josep Novellas *Els Pallasos*. En la interpretació s'hi lluhiren, com saben ferho la senyoreta Martí y el senyor Tormo, y coope-

raren ab bona fé els senyors Mañà, Masané, Asensio (S.), Folch, Mañà (E.), els quals juuts ab els autors foren cridats repetides voltes al palco escènic.

Mont Carmelo (Horta)

Diumenge dia 23, la companyia Castellet representà les comedies en un acte *Sastres pobres que roben* y *Blanc y negre* ab interpretació esmerada y per fi de festa'l epissodi dramàtic de Burgas *Jordi Erin* que fou un èxit senyalat per part dels senyors Castellet y Sagarra.

Dilluns dia 24 despedida de la companyia ab el drama en tres actes *Lo llas etern*, distingintse els senyors Castellet y Sagarra. El senyor Rufiandés, durant tota l'obra, fent brometa, arribà a cansar y aburrir a la concurrència.

Ateneu Obrer del districte II

El gos dels Baskerville, fou l'obra posada en escena per l'elenc dramàtic dirigit per en Pere Boquet; distingintse notablement les senyoretes Buxadós, Duràn, Albert y senyora Vidal. Dels homes cal esmentar els senyors Boquet, Compta, Valls, Farrarons, Simó, Mimó, Fabregas y Guin.

El primer acte fou escoltat ab certa fredor creixent l'entusiasme a mida que s'anava desenrotllant la trama.

Pera dissabte vinent, diada de sant Pere Mosen Janot, del gran Guimerà.

CORRESPONDENCIA

F. B.: El seu ensaig literari, si bé revela bones disposicions, no es encara publicable. Nemo.: Publicar l'article, hauria estat contraproductiu, ja que certes propagandes, en lloc de molestar, complauen. Y ho sentim més en quant el treball de vostè ens ha agradat forsa. Esperem, doncs, que glosant altres temes d'interès general, tindrem el gust de veure la seva firma en les nostres columnes. Una lectora.: No dona representacions diàries. Es l'únic que podem dirli del cert. A. D. P.: Queda feta la remesa. El Concurs que diu, creiem que bé deura celebrarse. De totes maneres, per més seguretat y garanties, caldrà que n'esperí l'anunci. Els versos, no'ns agraden tant com altres vegades.



DE NOSTRES CORRESPONSALS

Sabadell.—«Teatre Euterpe». S'ha donat una vetllada, benèfica, en la que hi prengueren part varies entitats sabadellenques, entre elles la secció Dramàtica Carbonell que posà en escena la comèdia d'en Ramón Vidales, *El carro del vi*, que fou ben dessempeñada pels Srs. Creus, Alavedra, Alsina, Carmé y Boch, sens desmerèixer les senyores Rodríguez y Calvo.

Mataró.—«Teatre Euterpe». La companyia Blanca-Massip, diumenge a la tarda tornaren a representar *El Misteriós Jimmy Samson*; y a la nit, en lloc de *Flors de Cingle*, com havien anunciat en els programes, varen posar en escena la obra de Guimerà *Terra baixa*, quals parts principals corrien a càrrec de l'actriu senyora Llorente que en el paper de «Marta» ratllà a gran altura; y la senyora Morera en el seu paper, que'l digué ab molta correcció; com així la senyoreta Ortiz que ens va fer una «Nuri» molt ben encaixada tant per el seu caràcter com per el declamarlo y fou digne de ses companyes la senyoreta Pujol per donar caràcter en el seu paper; el actor senyor Blanca encarregat del paper de «Manelic» va tenir moments trágics y sapigué donarli caràcter ab molta correcció y va ser molt ben acompanyat per els actors Bozzo, Rovira, Furquet, Torres, Martí, Cervera y Martori que ajudaren a cumplir per sa manera de espresarse.

Y el dilluns a la tarda varen delectarnos ab una altra obra del gran dramaturge Guimerà qual nom es *La filla del Mar* quina part principal corregeu a càrrec de la actriu senyora Llorente, que va ser molt ben acompanyada per les senyores Morera, Cotó, Pujol y els actors senyors Blanca y altres que secundaren a ses companys ab un treball digne de aplaudir.

«Societat Nova Constància». La companyia Blanca-Massip, el dijous va funcionar en aquesta lluhida societat y alternant ab dagues obres castellanes varen representar el diàlec *Jugar a Casats* que signé molt ben interpretat per el senyor Torres y la senyoreta Ortiz, que es feren aplaudir per la distingida concurrència.

«Centre Republicà Federalista Radical». El quadro de aficionats de la casa, el dia 23 a la nit, baix la direcció del aficionat Joaquim Bachs, y ab la cooperació de la actriu senyoreta Antonia Fornés varen posar en escena la tragedia de Guimerà *Mar y Cel*, que fou molt ben

desempeñada per els aficionats, Bachs, Vitalta, Casanovas, Parera, Ribas, Figueras, Oliber, Taurà, Guintà, Revilo y la actriu senyoreta Fornés que feren tot quan sapigueren per sortir airosos de llurs papers.

Y, per fi de festa, el aficionat senyor Pons, ab sa vis còmica, va recitar el monòlec de Millà *En Notre Llonsa* que va ser molt aplaudit.

Castellar del Vallès.—El prop passat diumenge, en el Teatre del Centre Castellarenc, l'Esbart Teatral, ab el valiosos concurs de les eminents actrius senyores Emilia y Antonia Baró, se posà en escena la comèdia dramàtica *El Lladre*, quina esplèndida representació ha deixat una impressió tant bona que difícilment podrà esborrarse del recort del públic castellarenc.

No cal dir que l'exit ha sigut degut principalment a les actrius esmentades y en primer lloch a la simpàtica senyora Emilia Baró, que desde'l primer moment cautivà ab son exquisit treball al auditori, qu'aplaudi entusiasmat la manera ab que brodà el difícil paper de «Maria».

També li correspon un primer lloch al senyor Sellent que matisà y digué d'una manera admirable el paper de «Ricard», essent molt aplaudit en el segon acte que'l va fer de verdader artista. L' Antonia Baró, coneguda y molt aplaudida del nostre públic interpretà magistralment el petit paper d'«Isabel».

Mereix la més coral enhorabona en Romeu, que desempenyà el «Ferran», d' un modo admirable y ab l'amor que posa en tots els papers que se li confien y arrodonint el conjunt, que va esser de primera; en Girbau y en Benasco, representaren ab molta sobrietat y caràcter els papers de «Raimond», y «Zambault». La presentació inmillorable, no faltanhi ni el més petit detall.

Per final les esmentades senyores y els senyors Sellent, Benasco, Carné y Vall, feren les delícies del públic sb la joguina *No sempre qui paga trenca*.

En resum, una agradable vetlla y un nou triomf per l'Esbart Teatral.

Arenys de Munt.—En la revetlla de sant Joan, s'estrenà el nou teatre «Salló Familiar», propietat del benemèrit arenyenc en Josep Colomer, qui, sens escatimar detalls ha lograt que desde avui a Arenys de Munt poguem enorgullirnos de lluir una sala que reuneix totes les condicions pera l'exhibició d'espectacles de tota mena.

La primera funció s'organisà ab nota

bles elements, formant en capsalera l'actor compatrici nostre en Josep Guibert, figurant en el quadro firmes tant prestigioses com son les actrius Antonia Baró, Ramona Mestres y Aurelia Borralleras. Se representà el drama de Rusiñol y Martínez Sierra, *Aucells de pas* que fou molt ben dessempeñat pels nomenats artistes que foren s-condats pels senyors Rovira, Pallach, Estepa Casals, David y Serra, donant en conjunt una excelent execució.

Com a fi de festa donaren el nou sainet d'en Rusiñol *El pintor de miracles*, ahont s'hi lluhiren notablement els senyors Gulert, Pallach, Casals, David y les senyores Baró, Mestres y Borralleras. El decorat, que com es de suposar, era nou, fou molt celebrat. El públic va quedar contentíssim.

La Bisbal.—Diumenge passat, l'«Ateneu Pi y Margall», en celebració del IV aniversari de sa fundació, va donar una vetllada lírica-dramàtica, en el Teatre Principal, representant per notables aficionats les obretes: *L'últim Inglès*, de Saltiveri; *Aucells fora del niu*, *La Enjoquassada* y *Les bones obres*, de A. de Rius Vidal, y *L'honor*, d'Apeles Mestres.

El públic va quedar content de la bona voluntat dels intèrprets que foren les nenes C. Corbera, C. Pons, A. Pons, Maruny, Marimon, Sagrera, M. Felip, Bolomer, Lloreras, Ll. Felip y N. Costa; els nens Bluf, Nonell, Lluport, B. Puntis y Ll. Felip, y els senyors Pino Font, Llinàs, Puntis, Vives, R. Corbera, Soriano, Duràn y Puig.

Terrasa.—«Centre Social.» Diumenge passat el grupo de joves que formen part de la Congregació de S. Lluís Gonsaga baix la direcció den J. Font, posaren ab escena (sense dames) el drama en 3 actes *El misteriós Jimmy Samson*.

Treballaren posanhi tot el seu esforç que per cert es de aplaudir els joves Font, Puig Ribas y Elías; en quan als altres Autonell, Marimón, Dinarés, Gotreus, Ventalló, Suana, Aldiàna y els germanets Puig, que completaren el grupo, molt novells en aquest art, demostraren fer lo que sabien y en conjunt reberen com mereixien els aplausos de la concurrència que satisfeta omplí del tot el local.

Ripoll.—«La Dalia Ripollense.» El passat diumenge se donà una representació de la traducció catalana *La mort Civil* que executaren molt bé la senyora Alevedra, la senyoreta Cercós y els senyors Peix, Gayolà, Cornellas y Abancó; els demés per ser novells cooperaren mitjanament.

Acte seguit ens representaren el episodi còmic de Salvador Bonavia *El bon Lladre*. Hi prengueren part les senyores Alevedra y Cercós y els senyors Peix, Gayolà, Cornellas, Soriano y Abancó.

En conjunt va quedar satisfeta la distingida concurrència que acudí a la festa que's feu a benefici dels quintos de la Societat.

NOVES Y COMENTARIS

Una sorpresa ens guardàvem per aquest número. La de oferir, com fem, dintre els folletins, el primer plec de la comedia en un acte den Manel Folch y Torres, darrera estrena del Sindicat d'Autors,

DISSABTE DE GLORIA

Aquesta producció fou, com se recordarà, molt aplaudida. La gracia, l'enginy, la trassa den Folch y Torres, celebradíssim comediògraf, hi ressalten desde la primera a l'última escena. Tampoc serà gens difícil, a les nostres companyies, tant professionals com d'aficionats, posar en escena la comedia

DISSABTE DE GLORIA

ja que en la seva interpretació solament hi intervenen dues figures femenines.

D'altra banda, el nostre repertori de obres en un acte sent necessitat de produccions literàries com aquesta que avui comensem a repartir. Y es per totes aquestes rahons que creiem oportunitatíssima la ràpida propagació de la comedia

DISSABTE DE GLORIA

També repartim, ab aquest número, el folletí corresponent a l'obra den J. Pous y Pagés

EN JOAN BONHOME

llissó de males costums polítiques que amenisa y instrueix en equilibrada proporció.

RAFAEL BARDEM. — Devegades passa, en el mondels actors, que totes les mirades convergeixen en una figura y tots els dits la signen: — Heusaquí, — diu la gent, — un comediant insubstituible per representar *barbes, galans joves*, o lo que sia. Aixís ab en Rafel Bardem. Auteurs, públic, — adhuc els mateixos companys — Heusaquí el futur, l'únic galán jove del Teatre Català — diuen.

Y es que en Bardem posseeix, a més de una agradable figura, ben timbrada veu y un no sé què de simpatia en el geste, en la mirada, en la manera de moures y vestir. Per xò se'l senyala y aclama, no d'ara, sinó de temps llunyà: quan encara en Bardem feia sols l'aprenentatge en l'art que avui casi bé domina.

Quan un actor fa camí d'aquesta manera, fixa en ell la mirada del públic, té més obligació de cumplir y procurar que's tornin realitats les esperances. Aixís ho ha comprès en Bardem, y per xò es que, redoblant la voluntat, avensa un pas cada dia.

El nostre galán jove per aclamació, forma part de la companyia que, la temporada vinent, actuarà, baix els auspicis del Sindicat d'Autors Dramàtics. Les condicions de treball seràn esplèndides y la direcció artística, tractantse de qui's tracta, no pot deixar de ser bona. Es de creure, doncs, que en Bardem, ja tant ben encaminat, trobarà lloc y avinentesa, durant la pròxima

campanya, per afermar-se definitivament y esplèndida, en la situació que, de comú acort, se li reserva.

□

Aquest dissabte, festa major de Canet de Mar, serà a donarhi una representació la notable companyia que dirigeix en Jaume Borràs, de la qual ne formen part les actrius Emilia Baró, Roldàn, Plà, germanes Mestres, etc. y els actors senyors Guixer, Capdevila, Bardem, Galceràn, Rodó, etc.

Les obres escullides son de les donades a conèixer, durant la temporada, pel Sindicat d'Autors. *Flors de Cingle* de l'Ignasi Iglesias y *El pintor de miracles* den Santiago Rusiñol.

La funció tindrà lloc en un envelat *ad hoc*, *Flors de Cingle*, doncs, serà posada en escena ab tota propietat: decorat exprofés, coros, ball y altres detalls que imposi el millor efecte plàstic del drama.

□

Dijous degué celebrarse al «Royal» un gran banquet en honor den Santiago Rusiñol, pintor eminent, guanyador de una primera medalla a la exposició de Madrid.

El preu del cobert era de 15 pessetes.

Haurà estat una simpàtica festa d'art y germanor.

□

Se prepara, en la ciutat de Sabadell, una interessant y pintoresca festa artística.

El drama den Gual *Misteri de dolor*, traduït al esperanto, serà representat al aire lliure. Les actrius Emilia y Antonia Baró junt ab l'acotr Carles Capdevila, son ja contractats.

El bosc escullit per la funció es el mateix hont va celebrarshi un gran festival aleshores de l'homenatge a l'Angel Guimerà.

Tots els requisits de la festa van ultimantse y arrodonintse per l'activa comissió nombrada a l'efecte.

Sembla que'l preu d'ingrés s'ha fixat en una pesseta.

Hi ha el propòsit de celebrar la representació el segon diumenge del mes de Juliol.

Prometem donar més detalls a mida que vagin conequentse.

□

En Joan Drets, director del quadre dramàtic de la Societat Circol de Sans, es un dels joves que ha treballat y treballa, ab més afició y inteligencia, per la propagació del Teatre Català. Y seguint el noble camí prepara, per aquest dissabte, la seva funció de benefici.

Se posarà en escena el drama den Pitarra *Sota terra* ab decorat especial den Ros y Güell, el monòlec den Guimerà *Mestre Olaguer* y l'obra lírica den Rusiñol y Morera *L'alegría que passa*, també presentada ab tota propietat.

Desitjem a n'en Drets l'èxit que's mereix, de simpatia y encoratjament, pel concientsut treball que aquest programa fa preveure.

□

Combatut y adhuc negat, darrerament, l'art dramàtic català per algú barceloní, acaba d'obtenir, a Madrid, nou èxit extraordinari. Ab la particularitat, encara, de que les obres que s'han donat a conèixer allà han estat, aquest cop, representades en llengua italiana. Vol dir això que els han nascut ales potents y volaràn pel món glorioses.

Ja parlàvem de la estrena de *La verge del mar* den Rusiñol per la companyia Sainati. Toca el torn avui a *Misteri de dolor* den Gual, presentat per la mateixa empresa en la funció a benefici de la eminent actriu Bella Starace. Prempsa y públic han fet a l'autor de l'obra y intèrprets de la mateixa, ovacions sorollosíssimes.

Tal com anunciàvem, el Gran Guin yol italià torna a Barce-

lona, debutant al teatre Novetats el dia 6 de Juliol. Sembla que's proposa renovar el cartell y establir preus populars.

Esperem que, entre les novel·lats promeses, no hi mancarà pas *La verge del mar* ni *Misteri de dolor*.



Esbrinar y celebrar la transcendència social de la festa celebrada la revetlla de Sant Joan a la «Casa de família», no es pas tasca per un periòdic com el nostre. Basti, als nostres intents y missió, ressenyar la festa hel·lènica que hi tingué lloc y sobretot les representacions al aire lliure de el *Filoctetes* de Sofocles y *El Ciclop* de Euripides, obres traduïdes respectivament pels celebrats comediògrafs germans Corominas—directors de la festa,—y l'eminent publicista Josep Roca y Roca.

Aquestes produccions obtingueren una interpretació digna d'elogi. Fè, amor, entusiasme, posà el quadro dramàtic de la «Casa de família» en les creacions escèniques que se li havien confiat. Entre els novells actors, recordarem els noms de Abdón Queraltó, Miquel Peracolls, Emili Vives, Ramón Calvet, Joan Luca y Antoni Piera. Tots se guanyaren aplaudiments, simpatia y encoratjadores paraules.

Entre les representacions de *Filoctetes* y *El Ciclop*, l'Orfeu de la casa, baix la direcció del mestre Perez Moyà, va cantar l'himne a Apol, traducció den Picó y Campamar. Segons el programa, aquesta música fou trovada en unes excavacions practicades a Delfos y fou cantat, per única vegada a Barcelona, en ocasió de una festa donada pels comtes de Guell a monsenyor Cretoni.

Finalment, entre els hostes del Casal, varen ferse unes carreres a peu guanyant la primera, de 3 voltes, l'Ernest Expòsit; la segona, de 4 voltes, va serho per Joan Toló, qui va obtenir el premi de honor, rebent una medalla de plata, una corona de llaurer y una toia de flors, de la qual va fer ofrena a la senyoreta Camarasa junt ab la que — y ab el guanyador de la primera carrera, — varen anar a abrindar el foc de Sant Joan.

L'acte, que revestí una gran animació y alegria, ou rebut ab veres mostres de entusiasme y deixarà recort perdurable entre els assistents.



Diuenge tingué lloc a L'Avenç Nacionalista Republicà de Sant Andreu una extraordinaria festa cultural ab motiu de l'inauguració de la Sala de lectura que, gracies a l'altruisme de generosos catalans, y per gloria del poble, s'ha conseguitables hermosures dels llibres y els ornaments de l'art, portar a fells terme en aquella entitat nacionalista.

El programa, sobri y substanciós, fou desenrollat magistralment pels oradors Ignasi Iglesias, Xavier Gambús, Ribera y Rovira, J. Pous y Pagés y Pere Corominas.

Acabats els discursos, els senyors Corominas y Iglesias feren l'entrega de la Sala de lectura al Consell directiu de l'entitat.

Se ballren sardanes al final.

La festa, com se veu, fou ben popular, seriosa y patriòtica.

Varen repartirse uns artístics programes contenint belles composicions alusives a la nova Biblioteca. Honrem les nostres planes reproduint *L'amic*, poesia d'Apeles Mestres, y *L'obra de les biblioteques populars*, de J. Pous y Pagés.



Publicacions rebudes:

Sol Ixent. Revista mensual de cultura Patria, que surt a llum a Navarres. En el número que tenim a la vista publica un ben intencionat article, firmat per M. Montaner, lloant la tasca del Sindicat d'Autors y glosant unes paraules del eminent Iglesias.

Teatro y Letras. Revista gràfica teatral castellana. Porta el propòsit de publicar una bona galeria de obres dramàtiques castellanes, del teatre catòlic. Sortirà cada quinze dies. El número primer, que hem rebut, està luxosament editat.

Folletí teatral. Prospekte anunciador d'un nou setmanari dedicat al teatre sense dames, en particular, y al art escènic en general.

En el número prospekte anuncia sos bons propòsits ab treballs firmats per Geròni Gil. Lluís Sunyer y Casademunt y Emili Graells Castells; diu que publicarà 16 planes de folletí y 8 planes de text y que's vendrà a 20 cèntims. La primera producció que donarà al públic serà el drama en tres actes, (sense dames) *El cant de la sirena*, dels senyors Lluís Millà y Lluís Sunyer Casademunt.

El misteriós Jimmy Samson. Comedia en tres actes, de Pau Armstrong, traduïda per Carles Costa y publicada per la revista *De tots colors*.

Don Gonzalo o l'orgull del gec. Comedia en tres actes; de Albert Llanas. Segona edició, publicada esplèndidament per la nova revista *El Teatre Català*.

Total res. Comedia en un acte, de Campmany y Giral. Publicació de *De tots colors*.

L'ignocenta. Tragedia en tres quadros y en vers, de Joan Puig y Ferrater, publicada per primera volta en l'almanac de *La Esquella de la Torratxa* del any 1910 y ara reproduïda en el folletí de la revista *De tots colors*.

B'AMIC

Entre'ls amics més íntims,
entre'ls companys més bons,
un ne sé jo tant noble,
tant savi y generós,
que en buscaras debades
un altre de millor.

Sempre que an ell acudis
alegre o concirós,
ell te rebrà benèvol
tot'hora y en tot lloc.

En les hores amargues
et donarà consol,
en les hores de dubte
consell a ta raó;
en les vetlles d'insomni,
placèvoles visions;
en el combat, coratge;
gaubansa en el repòs.

Ell sab aixugar llàgrimes
y asserenar el cor,
posar la rialla als llavis
y apaivagar dolors.

Mai tornarà endarrera
lo que t'ha dit un cop,
ni mai té d'adular-te,
ni't farà mai traició.
Y aquest amic tan noble,
tant savi y generós,
aquest amic, *El llibre*,
no't voldrà mai, en paga, més que amor.

APELES MESTRES.

Suplement a LA ESCENA CATALANA

VINT ANYS DESPRÉS

Comedia en un acte de SALVADOR BONAVIA

Preu: 25 cèntims.

Preu de la enquadernació. 10 cèntims.

Comedians del Teatre Català

NOMS, COGNOMS Y DOMICILIS

ACTRÍUS

Abella de Guri, M. Espanya, 14, baixos. Sant Gervasi.
 Alentorn, Guadalupe Robador, 12, quart, segona.
 Antigas, Adela. Hospital, 87, interior, tercer, primera.
 Arasa, Adela. Sant Eusebi, 53, 3.^o, 2.^a Sant Gervasi.
 Arqué, Teresa. Urgell, 129, primer, lletra F.
 Balestroni, Angelina. Aragó, 216, primer.
 Baró, Antonia. Ronda Sant Antoni, 45, tercer, segona.
 Baró, Emilia. Rambla del Prat, 19, tercer, 2.^a Gracia.
 Bayona, Mercè. Xuclà, 13, tercer.
 Borralleras, Aurelia. Escudillers, 65, botiga.
 Boule, Clemensa. Candelas, 6, primer.
 Bozzo, Joana. Aribau, 135, primer, segona.
 Buxadós, Carme. Valldonsella, 48, tercer, primera.
 Caldas, Carme. Robador, 36, tercer, segona.
 Cama de Parramón, J. Riera de Sant Miquel, 12, baixos.
 Campos, Emilià. (nena) Comte del Asalt, 33, tercer.
 Casasses, Balbina. Cadena, 11, tercer, 1.^a.
 Castejón, Pilar. Plassa Letamendi, 25, segon, segona.
 Coy, Cecília. Portal del Angel, 11 y 13, primer.
 Daroqui, Mercè. Villarroel, 49, primer.
 Escriu, Maria. Escudillers, 78, tercer.
 Farnés, Lluïsa. Zaragoza, 82, pral, 1.^a Sant Gervasi.
 Faura, Montserrat. Muntaner, 10, quart, primera.
 Ferrandiz, Amparo. Culebra, 46, botiga Gracia.
 Ferrer, Mercè. Diputació, 122, primer, segona.
 Fornés, Antonia. Sant Pau, 96, primer, segona.
 Fremont, Elvira. Flors, 5, tercer.
 Gil, Remei. Urgell, 129, entressol, lletra B.
 Gil, Teresa. Villarroel, 111, quint, primera.
 Guardia, Aurora. Sant Geroni, 8, quart, segona.
 Guart, Angela. Parlament, 58, tercer, primera.
 Guerra, Enriqueta. Tamarit, 88, segon, primera.
 Guitart, Maria. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Lozano Pepeta. Parlament, 29, tercer, segona.
 Llorente. Concepció. Blasco de Garay, 25, pral. 1.^a.
 Marsal, Dolors. Tallers, 21 y 23, tercer, segona.
 Matas, Emilia. Floridablanca, 87, segon, segona.
 Mestres, Ramona. Ponent, 29, quart, primera.
 Molgosa, Susagna. Vila, Vilà, 77, quart, primera.
 Morató, Maria. Lauria, 41, segon.
 Morera, Agna. Koig, 20, entressol.
 Morera, Maria. Santa Teresa, 3, quart, 1.^a Gracia.

Morer, Pepeta. Sant Domingo del Call, 12, quart, 1.^a.
 Ortiz, Esperanza. Cendra, 34, primer, segona.
 Panadés, Maria. Porrell, 86, quart, segona.
 Paricio, Assumpció. Asalt, 143, principal, segona.
 Parreño, Carme. Riera Sant Miquel, 7, primer, 1.^a.
 Perelló, Adela. Tallers, 55, segon, 1.^a.
 Perelló, Carme. Tallers, 55, segon, 1.^a.
 Persiva, Pepeta. Mariano Cubi, 55, Sant Gervasi.
 Piqué, Joaneta. Concell de Cent, 261, primer, 2.^a.
 Pla, Dolors. Sant Pau, 100, tercer.
 Prats Fortuny, Carme. Aribau, 71, quint.
 Roldán, Carme. Muntaner, 38, baixos, primera.
 Romagosa, Pepeta. Riereta, 29, tercer, segona.
 Sabater, Adelaida. Provenza, 240, porteria.
 Santolaria, Josefina. Espanya, 3, Sant Gervasi.
 Santolaria, Pilar. Canuda, 35, primer, segona.
 Soto, Carolina. Parlament, 22, quart, segona.
 Sugrañes, Dolors. Cadena, 11, tercer, primera.
 Ugas, Antonia. Mitjà de Sant Pere, 69, primer.
 Valero, Pepeta. Robador, 12, quart, segona.
 Vallvé, Antonia. Aragó, 277, tercer, segona.
 Varela, Dolors. Aurora, 3, primer, primera.
 Vendrell, Carme. Paradis, 10, tercer, segona.
 Verdier, Antonia. Flors, 5, tercer.
 Vial, Lola. Sant Omer, 16, primer, segona.
 Xirgu, Marguerida. Hospital, 123, quart, primera.

NOTA: Penguem als artistes que desitjin constar en aquest *vademecum* que se serveixin deixar nota de son domicili en nostre Administració.



SECCIÓ DE GANGUES

Benefici a nostres abonats

“Lots” de comedies en un acte

A la presentació del present anunci, en nostre Administració, Plassa del Pi, 5,
s'entregarà per 2 pessetes

les següents DÈU OBRES que constitueixen el primer LOT, que són:

Felicitat eterna. Comedia en un acte, de Lluís Puiggari.

Matrimoni felís. Diàlec còmic, per August Barbosa.

Massa tart. Drama en un acte de Manel Marinello.

Dorm, Joguina en un acte, de Narcís Campmany y Pahissa.

Soltera, Casada y Viuda. Comedia en un acte, d'E. Lluellas.

La Marmota. Sarsuela en un acte, de Conrat Roura.

La Reina. Quadro en un acte, d'August Barbosa.

Homes de lira. Drama en tres quadros, de A. B. C.

Tot bon caballer... Joguina en un acte, de A. P. Maristany.

Home casat, burro espallat. Extravagancai, un acte, S. Bonavia,

Pera la presentació d'aquest anunci, no cal tallar el cupó, n'hi ha prou presentant el present número el qual sagellarem y retornarem al interesat.

Si 's vol adquirir una d'aquestes comedies per separat, costen 50 cèntims una

Les demandes de fora deuen venir acompanyades de son import y a més 35 cèntims pel franqueig y certificat.



LA ESCENA CATALANA

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Un trimestre. 2 pessetes. — Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA